

Tyvestä puuhun eli huomioita kesätöistä

Timo Muhonen

Taas on Se aika vuodesta: opiskelijoiden kesätyönhaku on käynnissä ja kymmenet tuhannet opiskelijalisenssillä myydyt tekstinkäsittelyohjelmat ovat tehokkaassa samanaikaisessa käytössä, kun hakemuksia ja CV:ita kirjoitetaan. Kesätöiden hakeminen ei olekaan ilmiönä mikään ihan pienimuotoinen juttu – lisäksi se on asia, joka yhdistää opiskelijoita ammattikoululaisista ja lukiolaisista korkeakouluissa tutkintoaan suorittaviin asti. Niinpä lähes jokainen suomalainen lienee jossain opintojensa vaiheessa hakenut kesätöitä.

Kesätyöläiseltä ei ehkä odoteta ihan niin tuottavaa työpanosta kuin vakinaisessa työsuhteessa olevalta; monesti kesätyöläinen toimiikin tavallaan harjoittelijana. Toki usein on käynyt niinkin, että kesätyöläinen on ollut työntajalle korvaamaton lomittaja, jonka ansiosta yhteiskunnan pyörät pyörivät silloinkin, kun kesä on kukkeimmillaan ja mökkikausi leppoisimmillaan.

Ehkä juuri näistä kahdesta syystä johtuen on melko hämmästyttävää, miten vähän kesätöistä ja kesätyöläisyydestä loppujen lopuksi kirjoitetaan. Ehkä asia on niin, että kesätöitä ei aina ajatella ihan niin arvokkaiksi kokemuksiksi tai työpanoksiksi kuin ”oikeita” töitä? Monesti kuitenkin kesätyöt ovat juuri niitä, joiden kautta opiskeltavaa ammattia opitaan käytännössä ja myöhemmin valmistuttua työllistytään.

Kesätyöt vaikuttavat olevan viimeisiä töitä, joita haettaessa ei tarvitse olla jo työssä pätevöitynyt kolmen alan maisteri. Joskushan törmää tosiaan työpaikkailmoituksiin, joissa haetaan vähintään viittä kieltä ja kuutta alaa hallitsevaa karaistunutta uraohjusta – tosin vain henkilöitä, jotka ovat olleet töissä yli 15 vuotta mutta joiden ikä saa samanaikaisesti olla korkeintaan 30 vuotta. Mielenkiintoinen yhtälö sinänsä.

Kaunosielu sanoisi, että kesätyöt ovatkin tavallaan viimeinen suvanto ajan joskus mahdottomiltakin tuntuvien vaatimusten karikoissa. Kesätöissä saa siis vielä olla noviisi, ja niiden kautta vasta pätevöidytään myöhempää työelämää varten. Mutta ehkä juuri siksi monet tuntuvat arvottavan kesätyöt toisen luokan töiksi. Parhaimmillaan ne ovat kuitenkin loistavia tilaisuuksia näyttää siihen mennessä kasvaneet kyntensä – ja oppia uutta tulevaisuutta varten. Lisäksi kesätöitä hakiessa oppii taidon, jota varmasti tulee tarvitsemaan myöhemminkin: itse työnhaun siihen kuuluvine onnistumisineen ja pettymyksineen.